

Wanda Wolska, Krzysztof Dąbrowski, Lechosław Rauhut

Kołacze, gm. Mrozy, woj. siedleckie.
Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 10, 134

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KOBIERNIKI, gm. Biała Stara
woj. płockie
Stanowisko 2 i 2a

patrz
wczesne średniowiecze

KOŁACZ, gm. Mrozy
woj. siedleckie
Stanowisko 2

Państwowe Muzeum
Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Wanda Wolska przy współudziale doc. dr. hab. Krzysztofa Dąbrowskiego i dr. Lechosława Rauhuta. Finansowało PMA w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko z późnego okresu lateńskiego i okresu wpływów rzymskich.

Cmentarzysko zostało odkryte w ramach działalności Pogotowia Archeologicznego PMA. Badaniami objęto północno-wschodni stok wyniesienia ciągnącego się z południowego-wschodu na północny-zachód. Teren cmentarzyska jedynie w dwóch niewielkich częściach stanowił nieużytek większość natomiast znajduje się pod intensywną uprawą. Ogółem przebadano powierzchnię około 1330 m² odkrywając 75 grobów i 9 jam oraz szereg wkopów nowożytnych. Na skutek intensywnej orki uległy silnemu uszkodzeniu, zwłaszcza górne partie grobów. Ponadto większość grobów została dodatkowo uszkodzona przez korzenie rosnących tu przed laty sosen. Na cmentarzysku wystąpiły w przewadze groby jamowe. Wśród grobów popielnicowych na szczególną uwagę zasługuje grób nr 9. Na jego inwentarz złożyła się popielnica, zawierająca spalone kości kobiety, nóż, igłę, dwie bransolety, 4 zapinki, paciorek szklany. Ponadto w skład inwentarza wchodziły 4 naczynia. W innych zespołach grobowych wystąpiły liczne zapinki, naczynia, przęśliki, sprzączki itp.

Udało się ustalić wschodnią i zachodnią granicę cmentarzyska, które nie przekraczało wierzchołka wyniesienia. Cmentarzysko jest wstępnie datowane na późny okres lateński i okres wpływów rzymskich.

Przeprowadzone wywiady i badania powierzchniowe, ograniczone uprawami pozwoliły zlokalizować w sąsiedztwie jeszcze dwa nowe cmentarzyska ciałopalne.

Materiały złożone są w PMA.

Badania będą kontynuowane.